

3. Utgör klausul 5 i [bilagan till] direktiv 1999/70/EG hinder för att en tredje part, i detta fall kundföretaget, får vidkännas konsekvenserna av ett missbruk?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tartu Ringkonnakohus (Estland) den 11 juni 2012 — Ragn-Sells AS mot Stadsförvaltningen i Sillamäe

(Mål C-292/12)

(2012/C 243/18)

Rättegångsspråk: estniska

Hänskjutande domstol

Ringkonnakohus

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ragn-Sells AS

Motpart: Sillamäe stad (stadsförvaltningen i Sillamäe)

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 106.1 jämförd med artikel 102 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt samt den fria rörligheten för varor, etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster tolkas så, att det inte utgör ett åsidosättande av någon av dessa bestämmelser eller principer när en medlemsstat beviljar ett företag som driver en viss anläggning för avfallsbehandling en exklusiv rätt att mot vederlag bearbeta kommunalt avfall i ett visst område, när flera konkurrerande företag som äger flera olika anläggningar för avfallsbehandling som uppfyller miljökraven och tillämpar likvärdig teknik är verksamma inom en radie på 260 kilometer?
2. Ska artikel 106.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt tolkas så, att det inte utgör ett åsidosättande av nämnda bestämmelse när en medlemsstat anser att tjänster av allmänt ekonomiskt intresse utgörs dels av insamling och transport av avfall och dels av bearbetning av avfall, men emellertid skiljer mellan dessa tjänster och sålunda inskränker den fria konkurrensen på marknaden för avfallsbehandling?
3. Kan tillämpningen av de konkurrensrättsliga bestämmelserna i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt uteslutas i ett förfarande för att tilldela en tjänstekoncession för insamling och transport av avfall som innefattar ett villkor att två företag har beviljats en exklusiv rätt att behandla avfall i det område där koncessionsavtalet har fastställts?
4. Ska artikel 16.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG⁽¹⁾ av den 19 november 2008 tolkas så, att en medlemsstat med stöd av närhetsprincipen kan inskränka konkurrensen och mot vederlag kan bevilja det företag som driver den anläggning för avfallsbehandling som ligger närmast det område i vilket avfallet har uppkommit en exklusiv

rätt att bearbeta avfall när flera konkurrerande företag som äger flera olika anläggningar för avfallsbehandling som uppfyller miljökraven och tillämpar likvärdig teknik är verksamma inom en radie på 260 kilometer?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv.

Överklagande ingett den 13 juni 2012 av Telefónica S.A. och Telefónica de España S.A.U. av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 29 mars 2012 i mål T-336/07, Telefónica och Telefónica de España mot kommissionen

(Mål C-295/12 P)

(2012/C 243/19)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Telefónica S.A. och Telefónica de España S.A.U. (ombud: F. González Díaz och J. Baño Fos, abogados)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, France Telecom España, S.A., Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (Ausbanc Consumo) och European Competitive Telecommunications Association

Klagandenas yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— **I första hand**

helt eller delvis upphäva tribunalens dom av den 29 mars 2012 i mål T-336/07, Telefónica och Telefónica de España mot kommissionen,

helt eller delvis ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 4 juli 2007 i ärende COMP/38.784 — Wanadoo España mot Telefónica, på grundval av de uppgifter som domstolen har tillgång till,

upphäva eller sätta ned böterna med stöd av artikel 261 FEUF,

efterge eller sätta ned böterna som en följd av tribunalens orimligt långa handläggningstid,

förplikta kommissionen och de parter som har intervenerat till stöd för kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i domstolen och i tribunalen.

— **Alternativt, om förstahandsyrkandena inte kan bifallas under nuvarande skede i handläggningen**

helt eller delvis upphäva tribunalens dom och återförvisa målet till tribunalen för att avgöras mot bakgrund av domstolens avgöranden i rättsfrågorna,

upphäva eller sätta ned böterna med stöd av artikel 261 FEUF, och

förplikta kommissionen och de parter som har intervenerat till stöd för kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i domstolen och i tribunalen.

— **I vart fall**

ge tillgång till protokollet eller bandupptagningen från den muntliga förhandlingen som ägde rum vid tribunalen den 23 maj 2011 med stöd av artikel 15 FEUF och hålla muntlig förhandling.

Grunder och huvudargument

Klagandena gör gällande att:

1. tribunalen åsidosatte Telefónicas rätt till försvar:
 - genom den orimligt långa handläggningstiden,
 - genom att inte pröva yrkanden som hade stöd i bilagor,
 - genom att inte pröva yrkanden avseende det faktum att insatsprodukten inte var nödvändig vid bedömningen av effekterna av Telefónicas beteende,
 - genom att tillåta nya omständigheter som inte fanns med i meddelandet om invändningar,
2. tribunalens rättstillämpning var felaktig i samband med definitionen av den relevanta marknaden,
3. tribunalens rättstillämpning var felaktig när den bedömde Telefónicas påstått dominerande ställning,
4. tribunalens rättstillämpning var felaktig och den åsidosatte Europakonventionen genom att godta ingrepp i Telefónicas äganderätt till icke-nödvändiga insatsprodukter,
5. tribunalens rättstillämpning var felaktig och den missförstod på ett uppenbart sätt de faktiska omständigheterna vid bedömningen av missbruket och missbrukets påstådda effekter på konkurrensen med avseende på:
 - valet av insatsprodukter i grossistledet,
 - metoden för diskonterade kassaflöden,
 - periodmetoden,
 - beteendets sannolika eller konkreta effekter,
6. tribunalens rättstillämpning var felaktig när den bedömde kommissionens handlanden utan befogenhet och tribunalen åsidosatte subsidiaritetsprincipen, proportionalitetsprincipen, rättssäkerhetsprincipen, principen om lojalt samarbete och principen om god förvaltningssed,
7. tribunalen åsidosatte rättssäkerhetsprincipen när den bestämde vilken slags rättslig överträdelse som hade begåtts och dess bedömning av huruvida Telefónicas beteende var uppsåtligt eller oaktsamt innebar felaktig rättstillämpning,
8. tribunalens rättstillämpning var felaktig och den missförstod på ett uppenbart sätt de faktiska omständigheterna i samband med beräkningen av bötesbeloppet, bland annat i samband med
 - kvalificeringen av beteendet som en mycket allvarlig överträdelse,
 - bedömningen av åsidosättandena av principen om lika-behandling, proportionalitetsprincipen och principen att straff ska vara individuella,
 - att den inte angav några skäl,
9. tribunalen åsidosatte artikel 229 EG (nu artikel 261 FEUF).